

עפ"ג 24053/11/17 - ר ע נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליימ
לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל

עפ"ג 24053-11-17 ר ע נ' מדינת ישראל

ר ע

המערער

על-ידי ב"כ עו"ד יוסף סמארה ואח'

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

באמצעות המחלקה המשפטית של אגף המכס והמע"מ
ירושלים

פסק דין

סגן הנשיא י' נועם:

1. לפנינו ערעור על גזר-דינו של בית-משפט השלום בירושלים (השופט ש' הרבסט), מיום 1.10.17, בת"פ 61549-01-14, לפיו נידון המערער ל-19 חודשי מאסר בפועל, לששה חודשי מאסר על-תנאי, ולקנס בסך 70,000 ₪. גזר-הדין הוטל על המערער בגין הרשעתו, על-יסוד הודאתו, ב-42 עבירות של מסירת דו"חות הכוללים ידיעה כוזבת במטרה להתחמק מתשלום מס - לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן - החוק); בחמש עבירות של אי-הגשת דו"חות תקופתיים במועד - לפי סעיף 117(א)(6) לחוק; ובמספר רב של עבירות הוצאת חשבונית מס ללא תשלום מס במועד - לפי סעיף 117(א)(14) לחוק.

הודאתו של המערער ניתנה בגדרו של הסדר טיעון, שלפיו הוגש נגד המערער כתב-אישום מתוקן. על-פי הסדר הטיעון הודיעה המשיבה, כי תעתור לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל, למאסר על-תנאי ולקנס לשיקול דעת בית-המשפט; כאשר המערער חופשי בטיעונו לעונש.

2. להלן עובדות כתב-האישום המתוקן, העומדות ביסוד ההודאה וההרשעה, כפי שהובאו בגזר-דינו של בית-משפט קמא.

נאשמת 1 בהליך בבית-משפט קמא נרשמה כ"עוסק מורשה" בחודש ינואר 2010 בתחום שיפוז מבנים ועבודות בניין, בהתאם לחוק מס ערך מוסף. נאשמת 3 בהליך בערכאה הדיונית נרשמה לפי החוק הנ"ל כ"עוסק מורשה",

בחודש נובמבר 2007, בתחום "חברת כוח אדם ואספקת פועלי בניין וחפירות". המערער, נאשם 2 בהליך בבית-משפט קמא, ניהל את החברות נאשמות 1 ו-3 בכל התקופות הרלבנטיות לאישום.

על-פי האישום הראשון, בין החודשים אוקטובר 2010 לספטמבר 2011 הגישה נאשמת 1, באמצעות המערער, 12 דו"חות תקופתיים שבהם לא כללה את מלוא עסקאותיה. היא דיווחה, באמצעות המערער, על מחזור עסקאות בסך 107,410 ₪, כאשר מחזור עסקאותיה הגיע ל-2,368,400 ₪. הפרש בסך 2,260,990 ₪ לא דווח.

באישום השני נקבע, כי בחודשים ינואר 2012 עד מאי 2012, לא הגישה נאשמת 1 באמצעות המערער, חמישה דו"חות תקופתיים. הנאשמים הוציאו 13 חשבוניות מס, בסכום של 916,827 ₪, כאשר המס הנובע מהן הוא בסך 126,506 ₪, ולא שילמו במועד את המס הכלול בהן.

על-פי האישום השלישי, בחודשים ינואר 2008 עד דצמבר 2008 הגישה נאשמת 3, באמצעות המערער, 12 דו"חות תקופתיים שבהם לא כללה את מלוא עסקאותיה. בתקופה זו דיווחה נאשמת 3 באמצעות המערער, על מחזור עסקאות בסך 1,932,908 ₪, כאשר מחזור עסקאותיה הגיע ל-4,754,180 ₪. הפרש העסקאות אשר עליהן לא דיווחו הנאשמים עמד על סך של 2,821,272 ₪.

מהאישום הרביעי עולה, כי בחודשים ינואר עד דצמבר 2009 הגישה נאשמת 3, באמצעות המערער, 12 דו"חות תקופתיים שבהם לא כללה את מלוא עסקאותיה. דווח על מחזור עסקאות בסך 343,467 ₪, כאשר מחזור עסקאותיה של נאשמת 3 הגיע ל-4,122,587 ₪. הפרש העסקאות אשר לא דיווחו עליו הנאשמים היה בסך 3,779,120 ₪.

באישום החמישי נקבע, כי בחודשים ינואר עד דצמבר 2010 הגישה נאשמת 3, באמצעות המערער, שישה דו"חות תקופתיים שבהם לא כללה את מלוא עסקאותיה. דווח על מחזור עסקאות בסך שקל אחד בלבד, כאשר מחזור עסקאותיה של נאשמת 3 הגיע ל-942,837 ₪. הפרש העסקאות שהנאשמים לא דיווחו עליו הוא בסך 942,836 ₪.

בגין המעשים האמורים הורשע כאמור המערער, על-פי הודאתו, בעבירות שצוינו לעיל.

3. המערער הנו יליד 1976. נסיבותיו האישיות והמשפחתיות פורטו בתסקיר שירות המבחן, ויובאו להלן, כפי שתוארו על-ידי בית-משפט קמא בגזר-הדין.

מתסקיר שירת המבחן מיום 10.7.15 עולה, כי המערער נשוי לחמש נשים ואב ל-30 ילדים. הוא מתגורר בירושלים עם משפחתו ועובד בעבודות מזדמנות. המערער הוא הבן התשיעי למשפחה בת 14 ילדים, אשר צרכיהם הרגשיים לא סופקו; וכבר בגיל צעיר נשר מלימודיו, על אף רצונו להמשיך בלימודים, והחל לסייע להוריו בפרנסת המשפחה, שחיה בדוחק כלכלי. קצינת המבחן התרשמה, כי האופן אשר בו גדל המערער, ותפקודו כ"ילד הורי" אשר נדרש למלא מחויבות כלכלית כלפי בני משפחתו מגיל צעיר, גרמו לכך שמערכת ערכיו אינה מגובשת ומתבטאת במעורבות חוזרת ונשנית בפלילים, באימוץ דפוסי התמודדות לא מסתגלים ובקושי רב להציב גבולות להתנהגותו ולקבל גבולות חיצוניים. בשיחתו עם קצינת המבחן, תיאר המערער הרמוניה בין חמש נשותיו וילדיהם, וציין כי שניים מילדיו סובלים מבעיות בריאותיות קשות. לדבריו, בשנת 2007 סיים לימודי תעודה בפיתוח תשתית ובניין, ובהמשך הקים את שתי החברות בתחום הבניין. במהלך השנים הראשונות הצליח בעסקיו, אך בשנת 2009, בין-היתר בשל החלטות עסקיות שגויות, נקלע לחובות ולקשיים כלכליים רבים ומצא עצמו ללא יכולת לשלם משכורות לעובדיו ועבור הציד שרכש, עד אשר נאלץ לסגור את החברות בשנת 2012. המערער תיאר תחושות מצוקה וחוסר אונים בנוגע למצב הכלכלי שאליו נקלעו הוא ובני משפחתו, אשר בעטיו חלה גם נסיגה במצבו הנפשי, ועל-כן החל ליטול תרופות אנטי דיכאוניות. כיום הוא נמצא במעקב רפואי וממשיך בטיפול התרופתי; ומהדיווח פסיכיאטרי שהוצג לפני קצינת המבחן עולה כי קיים רושם למצב דכאוני חרדתי שהולך ומחמיר. המערער עובד בעבודות מזדמנות בשל קשיים למצוא עבודה לאור ההליכים המשפטיים נגדו בהוצאה לפועל ונוכח שלילת רישיון הנהיגה שלו. קצינת המבחן המליצה להשית על המערער עונש מאסר בפועל, מאסר על-תנאי וקנס.

בין הגשת התסקיר הראשון לבין הגשת התסקירים המשלימים הושמעה מטעם ההגנה עדותו של ד"ר ג'וזף פרח, רופא פסיכיאטר. ד"ר פרח ציין, כי המערער למעשה מכור לתרופה פסיכיאטרית מסוימת, וכי הליך שיקומו וגמילתו מתרופה זו עשוי להמשיך לאורך פרק זמן של כשנה. הרופא אף הצביע על סכנה ממשית לבריאותו של המערער, אם לא ייגמל מהתרופה בטרם ייגזר דינו. על-כן המליץ למיצוי הליך שיקומי, בטרם ייגזר דינו של המערער.

בתסקיר משלים אשר הוגש לבית-משפט קמא ביום 1.5.17, צוין כי ככל שחוות דעתו של ד"ר ג'וזף פרח נכונה, הרי שיש לבחון את התמכרותו של המערער לתרופה הרלבנטית, בדרך של טיפול בהוסטל סגור, כדרך שבה מטפלים במכורים.

מהתסקיר האחרון אשר הוגש לערכאה הדיונית ביום 28.9.17, עלה כי המערער נקלט בקהילה טיפולית, עזב את המסגרת לסירוגין כמה פעמים, וביום 14.7.17 עזב את המסגרת מיוזמתו ולא שב אליה. קצינת המבחן ציינה

בתסקירה האחרון, כי "כל הניסיונות הטיפולים... לא נשאו פרי ועל כן אנו נאלצים להימנע מהמלצה טיפולית בעניינו".

4. בגזר-הדין התייחס בית-משפט קמא למהות העבירות ולערכים החברתיים המוגנים שביסודן, לנסיבות ביצוע העבירות, וכן למגמת הפסיקה להטיל ענישה מחמירה משיקולי גמול והרתעה. חרף העובדה שמדובר בחמישה אישומים ובעבירות שבוצעו החל משנת 2008 ועד לשנת 2012, מצא בית-משפט קמא לקבוע, כי העבירות מהוות "אירוע עונשי אחד", שלגביו ייקבע מתחם ענישה אחד, זאת לאור רצף ביצוע העבירות הדומות לאור שנים. בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירות הדגיש בית-משפט קמא, כי מעשיו של המערער מצויים ברף חומרה גבוה, כאשר המערער "חזר על אותן עבירות עשרות פעמים, פעם אחר פעם הגיש דו"חות כוזבים שאינם משקפים נאמנה את הכנסותיו ובהם הצהיר על הכנסות נמוכות במיליוני ₪ מהכנסותיו בפועל, ובמקרים אחרים נמנע מלהגיש דו"חות או לדווח על עסקאות והכנסות". עוד הדגיש בית-משפט קמא, כנסיבה לחומרה, את התקופה הממושכת שבה בוצעו העבירות בתחום, בשיטתיות ובערמה; וכן את סכומי המס שגרע המערער מרשויות המס המגיעים לכדי מאות אלפי שקלים. על-כן מצא בית-משפט קמא, כי "מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה - גבוהה". בהמשך, קבע בית-משפט קמא, כי מתחם הענישה ההולם כולל במקרה זה רכיב של מאסר בפועל לתקופה שבין 10 חודשים לבין 24 חודשים, בנוסף למאסר על-תנאי וקנס. באשר לעונש המתאים בתוך המתחם, התחשב בית-משפט קמא לקולא, בהודאתו של המערער, בקבלת האחריות ובשיתוף הפעולה עם רשויות החוק; וכן במצבו האישי, המשפחתי והכלכלי של המערער, לרבות מצבו הבריאותי-נפשי, אשר התערער בעקבות כישלון עסקיו. כשיקול לחובת המערער הביא בית-משפט קמא את הרשעותיו הרבות של המערער בעבירות מתחומים שונים (ביניהן עבירות רכוש, מרמה, אלימות, העסקת עובד זר ועוד), שבעטיין נידון בעבר הן לעונש מאסר בפועל והן למאסרים בעבודות שירות. בהקשר זה ציין בית-משפט קמא, כי "עברו הפלילי של הנאשם, חזרתו על ביצוע העבירות שוב ושוב, מעידים - כפי שהתרשמה גם קצינת המבחן - כי הלה פועל באופן אימפולסיבי ובעייתי ומתקשה להפנים את משמעות החוק ושמירה על גבולותיו, ומגוון העונשים שנגזרו עליו, שבהם מאסר בפועל, לא היוו עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות". עוד ציין בית-משפט קמא, כי אין להתעלם מהתרשמות קצינת המבחן, שלפיה לא ניתן ללמוד על שינוי משמעותי בחייו של המערער הנוטה לצמצם ולטשטש את הבעייתיות שבהתנהגותו, להבליט את מצוקתו ולהשליך את האחריות על מעשיו על גורמים חיצוניים. עוד ציין בית-משפט קמא, כי מחדליו של המערער בתחום המס, טרם הוסרו. באשר לבעיותיו הרפואיות-נפשיות של המערער, ציין בית-משפט קמא, כי אלו אכן מצריכות טיפול והשגחה, ובעניין זה הוסיף: "בטוחני, כי שירות בתי-הסוהר יהיה ערוך ומוכן לקליטתו של הנאשם לריצוי מאסרו, מאחר והוא עצמו ויתר על אופציית השיקום במו ידיו, ובמו רגליו עזב את הקהילה הטיפולית ואתה נעזב ונגטש נימוק משמעותי להקלה בעונשו. יצוין, כי אף מלכתחילה נשלח הנאשם להליך הגמילה, וזאת אף שקשה למצוא קו ברור בין התמכרותו לעבירות המיוחסות לו בכתב-האישום דנן. הזדמנות נדירה, אם כן, הגיעה לפתחו של הנאשם. הגיעה, אך נדחתה על-ידו שוב ושוב". בהתחשב במכלול השיקולים האמורים, לא מצא בית-משפט קמא כי

מתקיימים תנאי המצדיקים סטייה אל עבר הרף הנמוך של מתחם הענישה, וקבע כי מנוס מהטלת מאסר בפועל לתקופה משמעותית; ומשכך, גזר על המערער את העונשים שצוינו לעיל.

5. המערער מלין בערעורו על חומרת העונש, ומתמקד ברכיב המאסר בפועל וברכיב הקנס הכספי. טיעוניהם של באי-כוח המערער התמקדו בנסיבותיו האישיות של המערער, והן, ובעיקר, במצבו הנפשי. בהקשר זה הפנו לעדותו של הפסיכיאטר מטעם ההגנה, הן בעניין מצבו הנפשי של המערער; הן בדבר הדיכאון שאליו נקלע; והן בעניין ההתמכרות לתרופה, והסיכון הנשקף למערער כתוצאה מכך. לגרסתם, בעניינו של המערער ניתן לחרוג ממתחם הענישה מטעמי שיקום, וכן מטעמים של טיפול רפואי, זאת בהתאם לעקרונות שהותוו בפסיקה בעניין לופוליאנסקי (ע"פ 4456/14 אביגדור קלנר ואח' נ' מדינת ישראל). עוד טוענים באי-כוח המערער, כי בית-משפט קמא לא נתן למערער הזדמנות מספקת לשיקום וטיפול בהיבטים הפיסיים והנפשיים הקשורים לגמילה מההתמכרות לתרופה. בנוסף גורסים באי-כוח המערער, כי בית-משפט קמא לא נתן משקל הולם בגזר-הדין להודאתו של המערער, לחרטה שהביע על מעשיו, לשיתוף הפעולה עם גורמי החקירה והתביעה ולחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות; וכן נמנע מליתן משקל ראוי לנסיבותיו האישיות, המשפחתיות, הכלכליות והרפואיות של המערער, אשר עמדו ביסוד ביצוע העבירות, ואשר יש להם נפקות לעניין המאסר שיושת עליו. בנוסף הגישו באי-כוח המערער אסופת אסמכתאות בדבר ענישה מקלה שהושתה בעבירות מס; וגורסים כי העונש שהושת על המערער חורג מהענישה הנהוגה בנסיבות דומות. לגרסתם, בנסיבות הספציפיות ראוי להשית על המערער מאסר בעבודות שירות; ולחלופין, לקצר את תקופת המאסר, כך שתעמוד ברף התחתון של מתחם הענישה שנקבע על-ידי בית-משפט קמא. כן עתרו באי-כוח המערער להפחתת שיעור הקנס. במהלך טיעוניהם בערעור ביקשו באי-כוח המערער להפנות את המערער פעם נוספת לשירות המבחן, לשם עריכת תסקיר משלים, שיבחן את אפשרות שיבוצו בקהילה טיפולית לצורך גמילה.

המערער, בדבריו האחרונים, פנה לבית-המשפט בבקשה להקל בדינו. הוא שב והביע חרטה מלאה על מעשיו; וציין, בבכי, כי העבירות נעברו על-רקע משבר כלכלי, וכי הטלת מאסר תפגע באורח קשה בו ובמשפחתו הנתונה במצוקה כספית קשה.

6. ב"כ המשיבה גורסת, כי יש לדחות את הערעור, וטוענת כי העונש שהושת על המערער ראוי והולם, ממכלול טעמיה של הערכאה הדיונית. בכל הנוגע למתחם הענישה, טוענת ב"כ המשיבה, כי מתחם הענישה שקבע בית-משפט קמא היה נמוך, וכי המתחם הראוי כולל רכיב של מאסר בפועל הנע בין שנה לבין שלוש שנים. בכל הנוגע לעתירת המערער להפנותו פעם נוספת לשיקום מההתמכרות לתרופה, במסגרת קהילה טיפולית, ציינה ב"כ המשיבה, כי אין

מקום להיענות לבקשה זו שכן ניתנו למערער מספר הזדמנויות למצות את הליך השיקום, והוא בחר לעזוב את הקהילה הטיפולית, פעם אחר פעם, מיוזמתו.

7. כלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר-הדין של הערכאה הדיונית; וכי התערבותה בעונשים שנגזרו על-ידי הערכאה הדיונית שמורה למקרים חריגים בלבד שבהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה (ע"פ 2422/15 איתן סרור נ' מדינת ישראל (7.11.16)).

8. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, לא מצאנו כי קמה עילה להתערב בגזר-הדין שהושת על המערער.

בעניין חומרת עבירות המס, אין לנו אלא לחזור על דברים שהשמענו בעבר בפסקי-דין אחרים. עבירות המס, המסבות נזק למדינה ולחברה, הן חלק מהעבריינות הכלכלית המכוונת לפגוע בציבור בכללותו. הן שקולות לשליחת-יד לקופה הציבורית, משבשות את פעולתו התקינה של מנגנון גביית המיסים, פוגעות במשק המדינה ובפעילותן של הרשויות הציבוריות הממומנות מכספי המיסים וחותרות תחת אמון הציבור בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס (ע"פ 624/80 חברת וייס ארנסט בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (3) 211 (1981); רע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל, פ"ד נח (4) 381 (2004); רע"פ 5060/04 הגואל נ' מדינת ישראל (24.2.05); ע"פ 3151/13 עבדאללה נ' מדינת ישראל (24.4.14), בפסקה 11; ורע"פ 6371/14 אבו מנסי באסם נ' מדינת ישראל (28.10.14)).

כבר נפסק, לא אחת, כי בעבירות כלכליות - בכלל, ובעבירות מס - בפרט, גובר משקלם של האינטרס הציבורי שבהחמרה בענישה ושל שיקולי ההרתעה, על-פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (רע"פ 254/06 רומן קעדאן נ' מדינת ישראל (20.6.06); רע"פ 3641/06 מנחם צ'צקס נ' מדינת ישראל (28.8.06); ורע"פ 7135/10 חן נ' מדינת ישראל (3.11.10)). נוכח חומרת העבירות הנדונות, הנזק שהן מסבות לאוצר המדינה, קלות ביצוען והקושי בחשיפתן ובאיתור מבצעהן - מן הראוי להטיל בגינן עונשי מאסר בפועל ממושכים בצד קנסות כבדים. עמדה עונשית זו מתחייבת בעיקר משיקולי גמול והרתעה (ע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל, פ"ד נח (3) 721 (2004); רע"פ 1546/05 שמחוני נ' מדינת ישראל (22.3.05); רע"פ 4563/11 חברת קוסטה קבלנות בע"מ נ' מדינת ישראל (19.6.11); ורע"פ 977/13 משה אודיזי נ' מדינת ישראל (20.1.13)); זאת אף אם מדובר בנאשמים ללא הרשעות קודמות ובמי שהתנהלו באופן נורמטיבי במהלך השנים (ראו והשוו: ע"פ 2919/02 אלוני נ' מדינת ישראל (1.10.02)). עם זאת, גם במסגרת מדיניות הענישה המחמירה האמורה, נדרש בית-המשפט בגדרה של הענישה האינדיבידואלית, לאזן בין שיקולי הכלל לבין

שיקולי הפרט (רע"פ 5060/04 בעניין הגואל, לעיל). בנוסף, יש להתחשב לקולא בעניינם של נאשמים המודים בביצוע העבירות, מביעים חרטה עליהן ומביאים לחסכון ניכר בזמן שיפוטי; וכן, ובעיקר, כאשר הללו מסירים את המחדל ומסלקים חובם לרשויות המס עד ליום גזר-הדין (רע"פ 1546/05 בעניין שמחוני, לעיל), אם כי הסרת המחדל היא גורם מקל אך לא מכריע, שכן אין מדובר במעשה חסד שעשו הנאשמים אלא בפירעון של חוב שניתן היה לגבות מהם גם בדרכים אחרות (ע"פ 2407/05 רונן מן נ' מדינת ישראל (11.7.05)). מדיניות ענישה מחמירה זו, המחייבת הטלת מאסרים בפועל, בצד קנסות מכבידים, מיושמת הן בעבירות של העלמות מס לפי פקודת מס הכנסה והן בעבירות על חוק מס ערך מוסף. על-רקע האמור, מוטלים בדרך כלל עונשי מאסר ממושכים בגין עבירות מס; כאשר מובן, כי כל מקרה נבחן בהתאם לנסיבות הקונקרטיות שלו ולנסיבותיו האישיות של הנאשם - הכל בהתאם לעקרונות הבניית הענישה שנקבעו בתיקון 113 לחוק העונשין, התשלז-1977.

סבורים אנו, כי לא נפלה טעות בגזר-דינו המפורט והמנומק של בית-משפט קמא, הן בקביעת מתחם העונש ההולם והן בגזירת העונש המתאים בתוך המתחם. העבירות שביצע המערער חמורות במהותן ובנסיבות ביצוען. העבירות חמורות לנוכח מהות המעשים, שכן כבר צוין לעיל שהעבירות שקולות לשליחת יד לקופה הציבורית והן משבשות את מנגנון גביית המיסים, פוגעות במשק המדינה וחותרות תחת אמון הציבור בערך של השוויון בנשיאת נטל חובות המס. העבירות בענייננו חמורות בנסיבותיהן, זאת לנוכח - ריבוי, הישנותן במשך חמש שנים (משנת 2008 ועד לשנת 2012); ביצוען בתחכום, בשיטתיות ובערמה, תוך תכנון מוקדם, פעם אחר פעם; וכן סכומי המס הניכרים שגרע המערער מרשויות המס, אשר הגיעו לכדי מאות אלפי שקלים. בקביעת מתחם הענישה הביא בית-משפט קמא את מכלול השיקולים הרלבנטיים; ולאור מהות העבירות, נסיבות ביצוען ומדיניות הענישה הנוהגת - לא נפלה כל טעות מהותית בקביעת המתחם המצדיקה את התערבות ערכאת הערעור. גם לא נפלה טעות בקביעת העונש המתאים בתוך המתחם; שכן בית-משפט קמא הביא בחשבון את מכלול השיקולים הרלבנטיים לחומרה ולקולא. מחד-גיסא, הוא זקף לחובת המערער את הרשעותיו הקודמות בעבירות מתחומים שונים, וכן את הערכת שירות המבחן בדבר נטיותיו של המערער לצמצם ולטשטש את הבעייתיות שבהתנהגותו; ומאידך-גיסא - הוא הביא בחשבון את מכלול השיקולים הרלבנטיים לקולא, ובכללם: הודאתו של המערער, החרטה שהביע על מעשיו, שיתוף הפעולה בחקירה, חלופה הזמן מעת האירועים, וכן מכלול הנסיבות האישיות, המשפחתיות והכלכליות, שתוארו הן בתסקיר והן בטיעוני ב"כ המערער. העונש שנגזר על המערער הנו ראוי, ומכל מקום - אין מדובר בעונש שסוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה, הן בעניין רכיב המאסר והן בדבר רכיב הקנס. מצבו הנפשי של המערער אינו בא בגדרם של המקרים החריגים המצדיקים חריגה לקולא מהמתחם, בהתאם לעקרונות שהותוו בעניין לופוליאנסקי. המצב הנפשי הנטען, על-רקע ההתמכרות, אינו מצדיק בחינת שילובו של המערער פעם נוספת בטיפול גמילה; בפרט כאשר למערער ניתנה הזדמנות על-ידי בית-משפט קמא להשתלב בטיפול כזה, והוא בחר לעזוב את המסגרת השיקומית מיוזמתו פעם אחר פעם. באשר לסיכון

הנטען, הנוגע למצבו הנפשי וההתמכרותי של המערער, הרי שכפי שציין בית-משפט קמא, חזקה על רשויות שב"ס כי יינקטו בעניינו של המערער באמצעי הטיפול והפיקוח הנדרשים.

9. על-יסוד האמור לעיל, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי המאסר בפועל ביום 24.6.18 בשעה 9:30 בבית המעצר "ניצן" שבמתחם כלא "איילון".

לנוכח מצבו הרפואי של המערער, כנטען על-ידי ההגנה, יועבר המערער בתכוף לאחר התייצבותו למאסר לבדיקה על-ידי רופא פסיכיאטר במרכז הרפואי של שירות בתי-הסוהר, לשם בחינת הטיפול שלו הוא זקוק, וקביעת תנאי הפיקוח וההשגחה הנדרשים, ככל שיש צורך בכך.

מזכירות בית-המשפט תמציא עותקים מפסק-הדין לב"כ הצדדים, לשירות המבחן, לשירות בתי הסוהר, למפקד כלא "איילון" ולמרכז הרפואי של שירות בתי-הסוהר (ותודיע טלפונית לב"כ הצדדים על מתן פסק-הדין).

ניתן היום, כ"ג באייר התשע"ח, 8 במאי 2018, בהיעדר הצדדים (על-פי הסכמתם).

אלי אברבנאל, שופט

רבקה פרידמן-
פלדמן, שופטת

יורם נועם, סגן נשיא